

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1931

N:o 9—12

-
- Innehåll:** N:o 9. Ålands landskapsnämnds utslag angående inrättandet av skjutsanstalter och ordnandet av skjutsningen i landskapet Åland under åren 1932, 1933 och 1934.
N:o 10. Ålands landstings beslut om antagande av landskapslag om kommunalförvaltning i Mariehamn.
N:o 11. Ålands landskapsnämnds beslut angående de avgifter, vilka böra erläggas för biträde av landskapets skogsvårdstjänstemän.
N:o 12. Ålands landskapsnämnds kungörelse angående fredning av almbeståndet invid Mangelbo torp, underlydande Grelsby kungsgård i Finströms socken.
-

N:o 9

Ålands landskapsnämnds utslag

angående inrättandet av skjutsanstalter och ordnandet av skjutsningen i landskapet Åland under åren 1932, 1933 och 1934.

Givet i Mariehamn den 3 mars 1931.

Sedan de i stöd av bestämmelserna uti § 3 av landskapslagen angående skjutsväsendet, utfärdat den 30 juni 1924, upprättade förslag till inrättandet av skjutsanstalter och ordnandet av skjutsningen i landskapet Åland jämte de till saken hörande handlingarna till landskapsnämnden inom föreskriven tid insänts, emot vilka förslag några skriftliga anmärkningar av landskapets kommuner icke till landskapsnämnden inkommit, har landskapsnämnden, jämlikt stadgandet i § 4 av nästnämnda landskapslag, landskapslagen den 15 mars 1928 rörande sättet för skjutshållningens utgörande i landskapet samt Ålands landstings beslut av den 30 december 1930 om fastställande av tiden för nästa skjutshållningsperiod, omfattande åren 1932, 1933 och 1934, och skjutslegan för samma period, prövat rättvist förordna som följer:

I. Att vid nedannämnda vägar skola inrättas skjutsanstalter å följande orter och av här nedan angivna beskaffenhet:

A. Vid landsvägen från Mariehamns stad genom Jomala, Finströms, Saltviks, Sunds, Vårdö, Kumlinge och Brändö socknar till Gustafs socken i Åbo och Björneborgs län:

1) *skjutsstation i Mariehamns stad*, utgörande avstånden från denna till gästgiveriet i Ämnäs eller Godby omkring 15—18 kilometer, till gästgiveriet i Bjärström omkring 18 kilometer och till hästskjutsstationen menförestid i Fribenby omkring 30 kilometer ävensom till hästskjutsstationen menförestid i Önningeby omkring 12 kilometer samt till gästgiveriet i Granboda omkring 29 kilometer;

2) *gästgiveri i Ämnäs eller Godby by* av Finströms socken, varifrån avståndet till gästgiveriet i Bjärström utgör omkring 12 kilometer och till hästskjutsstationen

menförestid i *Frebbenby* omkring 23 kilometer samt till hästskjutsstationen menförestid i *Önningeby* omkring 17 kilometer och till gästgiveriet i *Granboda* omkring 34 kilometer ävensom hästskjutsstationen menförestid i *Tjudö* omkring 12 kilometer och till gästgiveriet i *Geta* omkring 23—28 kilometer samt till gästgiveriet i *Saltvik* omkring 17 kilometer;

3) *gästgiveri* i närheten av *Bomarsund* eller *Finby* by av *Sunds* socken, varifrån avståndet till gästgiveriet i *Godby* eller *Ämnäs* är omkring 15—18 kilometer samt till gästgiveriet i *Saltviks* socken omkring 21—25 kilometer och till *Norrboda* skjutshaltpunkt 8—10 kilometer;

4) *gästgiveri* i *Vårdö* eller *Vargata* by av *Vårdö* socken, utgörande avståndet därifrån till *Bomarsunds* gästgiveri omkring 10—13 kilometer, till *Sottunga* gästgiveri omkring 28 kilometer och till skjutshaltpunkten i *Norrboda* omkring 15 kilometer;

5) *gästgiveri* i *Kumlinge* by av *Kumlinge* socken, varifrån avståndet till gästgiveriet i *Vårdö* är omkring 30 kilometer och *Seglinge* skjutshaltpunkt omkring 9 kilometer ävensom till skjutshaltpunkten under menförestid i *Björkö* omkring 10 kilometer;

6) *skjutshaltpunkt* under menförestid i *Björkö* by av *Kumlinge* socken med skjutsning till *Kumlinge* och *Brändö* eller *Baggholma* gästgiverier, vardera på ett avstånd av omkring 10 och 12—15 kilometer;

7) *gästgiveri* i *Brändö* eller *Baggholma* by av *Brändö* socken, varifrån avståndet till gästgiveriet i *Kivimaa* by av *Gustafs* socken i Åbo och *Björneborgs* län är vintertid omkring 24 kilometer, till skjutshaltpunkten menförestid i *Björkö* omkring 12—15 kilometer och till gästgiveriet i *Kumlinge* omkring 22—25 kilometer;

B. Vid landsvägen från Gölby by av Jomala socken genom Finströms, Hammarlands och Eckerö socknar till Storby by av sistnämnda socken:

8) *gästgiveri* i *Bjärströms* by av *Finströms* socken med omkring 11 kilometers avstånd till hästskjutsstationen menförestid i *Frebbenby*, ungefär 20—22 kilometer till skjutshaltpunkten i *Skarpnåtö* eller *Strömma*, omkring 18 kilometer till *Mariehamn*, cirka 12 kilometer till *Godby*, ungefär 18 kilometer till hästskjutsstationen menförestid i *Önningeby* och 35 kilometer till gästgiveriet i *Granboda* ävensom till *Tjudö* hästskjutsstation menförestid omkring 19 kilometer och till *Geta* gästgiveri cirka 27 kilometer samt till gästgiveriet i *Näs* eller *Laby* omkring 16—21 kilometer;

9) hästskjutsstation menförestid i *Frebbenby* by av *Hammarlands* socken på ett avstånd av omkring 11,5 kilometer till *Storby* gästgiveri och 11 kilometer till *Bjärströms* gästgiveri samt 15 kilometer till skjutshaltpunkten i *Skarpnåtö* eller *Strömma*;

10) gästgiveri i *Storby* by av *Eckerö* socken, vilket åligger att avhämta resande från *Marby* by och *Öra* holme på ett avstånd av cirka 8 kilometer;

C. Vid landsvägen från vägskillnaden vid Jomala sockens prästgård genom Lemlands och Föglö socknar samt Sottunga kapell till Kökars socken:

11) *hästskjutsstation* menförestid i *Önningeby* by av *Jomala* socken på ett avstånd av omkring 12 kilometer till *Mariehamn*, 17 kilometer till gästgiveriet

i *Godby*, omkring 18 kilometer till *Bjärströms* gästgiveri samt cirka 17 kilometer till *Granboda* gästgiveri;

12) *gästgiveri* i *Granboda* by av Lemlands socken eller Svinö by av Lumpharlands kapell, vilket ligger på ett avstånd av omkring 10—18 kilometer från följande gästgiveri, som förlägges till

13) *Degerby* by av Föglö socken, utgörande avståndet från detta gästgiveri till *Sottunga* gästgiveri omkring 30 kilometer och till *Hastersboda* skjutshaltpunkt omkring 14 kilometer;

14) *skjutshaltpunkt* i *Hastersboda* by eller *Sommarö* by av Föglö socken, varifrån avståndet till *Kökars* gästgiveri är omkring 20—25 kilometer samt till *Sottunga* gästgiveri cirka 20—22 kilometer och till *Husö* gästgiveri vintertid omkring 15 kilometer;

15) *gästgiveri* i *Sottunga* by av Sottunga kapell, utgörande avståndet till *Husö* gästgiveri vintertid omkring 15 kilometer;

16) *gästgiveri* vintertid å *Husö* enstaka hemman, cirka 20—25 kilometer från *Kökars* gästgiveri, under förutsättning att skäligt anbud kan erhållas och godkännas;

17) *gästgiveri* i *Hellsö*, *Karlby* eller *Överboda* byar av *Kökars* socken;

D. Vid landsvägen från Godby och Emkarby byar i Finströms socken till Geta kyrka :

18) *hästskjutsstation* menförestid i *Tjudö* by av Finströms socken, som är belägen på ett avstånd av 7—11 kilometer från gästgiveriet i *Geta*;

19) *gästgiveri* i *Västergeta*, *Östergeta* eller *Olofsnäs* byar av *Geta* socken;

E. Vid landsvägen från Kulla by av Sunds socken och Hullby by av Saltviks socken genom Kvarnbo, Näs och Ödkarby by i sistnämnda socken till den i punkt D nämnda väg :

20) *gästgiveri* i *Näs* eller *Laby* byar eller *Sjövik* av Saltviks socken, utgörande de ungefärliga avstånden till *Tjudö* hästskjutsstation menförestid 7—11 kilometer, till *Geta* gästgiveri 22—27 kilometer, till *Godby* eller *Ämnäs* gästgiveri 14—18 kilometer, till *Bomarsunds* gästgiveri 22—26 kilometer och 16—21 till *Bjärströms* gästgiveri ävensom till hästskjutsstationen menförestid i *Frebbenby* 27—33 kilometer;

F. Vid vägen mellan Vårdö eller Vargata och Sottunga gästgiverier :

21) *skjutshaltpunkt* i *Bergö* by av Vårdö socken, varifrån avståndet till *Vårdö* eller *Vargata* gästgiveri utgör omkring 13—16 och till *Sottunga* gästgiveri cirka 15 kilometer;

G. Vid vägen från Frebbenby by genom nordvästra Hammarlands socken till Geta socken :

22) *skjutshaltpunkt* i *Skarpnåtö* eller *Strömma* byar av Hammarlands socken med skjutsning menförestid till *Frebbenby* hästskjutsstation och sommartid till *Bjär-*

ströms gästgiveri samt vintertid till *Geta* gästgiveri, varifrån de ungefärliga avstånden till nästnämnda skjutsanstalter utgöra 15, 20 och 10 kilometer;

H. Vid vägen genom Lumparlands kapell:

23) *skjutshaltpunkt* i *Norrboda* by av Lumparlands kapell med skjutsning till *Granboda* gästgiveri och vintertid dessutom till *Bomarsunds* och *Vårdö* eller *Vargata* gästgiverier, till vilka avstånden utgöra omkring 11, 15 och 15—18 kilometer;

24) *skjutshaltpunkt* under menförestid i *Seglinge* by av Kumlinge socken med skjutsning till *Kumlinge* och *Sottunga* gästgiverier, vardera på ett avstånd av omkring 10 kilometer.

II. Att all skjuts skall vid fasta Ålands skjutsanstalter verkställas med automobil, utom under menförestid.

Vid varje sådan skjutsanstalt skall finnas en personautomobil och skall därför vid behov utgöras följande antal skjutsar i dygnet, nämligen:

Skjutsanstaltens namn	Antalet skjutsar i dygnet		
	Ordinarie	Extra	Tider
Mariehamns skjutsstation	1	3	
Ämnäs eller Godby gästgiveri	2	5	
Bomarsunds "	1	3	
Granboda "	1	2	
Bjärströms "	1	2	
Storby "	1	2	
Saltviks "	1	2	
Geta "	1	2	
Skarpnåtö eller Strömma skjutshaltpunkt .	—	1	Sommartid

III. Att vid nedanangivna skjutsanstalter skall här nedan bestämda antal hästar hållas samt följande antal skjutsar vid behov i dygnet från varje skjutsanstalt verkställas, från fasta Ålands skjutsanstalter vid rådande menföre och från övriga skjutsanstalter, på sätt i det följande angives:

Skjutsanstaltens namn	Antalet hästar, som böra hållas	Antalet skjutsar, som böra utgöras i dygnet		
		Ordinarie	Extra	Tider
Mariehamns skjutsstation . . .	2	1	4	Vid menföre
Ämnäs eller Godby gästgiveri .	2	2	3	” ”
Bomarsunds gästgiveri	1	1	2	” ”
Vårdö eller Vargata gästgiveri .	1	1	1	Året om
Kumlinge gästgiveri	1	1	1	” ”
Björkö skjutshaltspunkt	—	—	1	Vid menföre
Brändö gästgiveri	1	1	1	Året om
Bjärströms ”	1	1	2	Vid menföre
Frebbenby hästskjutsstation . .	1	1	2	” ”
Storby gästgiveri	1	1	2	” ”
Önningeby hästskjutsstation .	1	1	1	” ”
Granboda gästgiveri	1	1	1	” ”
Husö ”	1	1	1	Vintertid
Kökars ”	1	1	1	”
Tjudö hästskjutsstation	1	1	1	Vid menföre
Geta gästgiveri	1	1	1	” ”
Saltviks ”	1	1	1	” ”
Bergö skjutshaltspunkt	—	—	1	Vintertid
Skarpnåtö ”	—	—	1	Vid menföre och vintertid
Norrboda ”	—	—	1	Året om
Seglinge ”	—	—	1	Vid menföre
Degerby gästgiveri	1	1	2	Vintertid eller hela året om, försåvitt kost- naderna i sist- nämnt fall bli- va måttliga
Sottunga gästgiveri	1	1	1	D:o d:o
Hastersboda skjutshaltspunkt .	—	—	1	D:o d:o

IV. Att *legan för skjuts med automobil* utgör 3 mark för enkel skjuts och 4 mark för tur- och returfärd med samma resande per kilometer samt 25 procents förhöjning nattetid, efter klockan 9 om aftonen och före klockan 6 om morgonen, ävensom sön- och helgdagar, samt att mot enkel lega bör medtagas tre resande och handbagage, men att densamma ökas med en tredjedel för varje person, som därutöver medföljer. Resande, vilka färdas med samma fordon, deltaga i avgiften med lika delar för gemensamt tillryggalagd sträcka. Väntning får även äga rum, därest icke härigenom avsevärd olägenhet för den skjutsande uppstår, varvid en ersättning av 5 mark bör erläggas för varje full halvtimme.

V. Att *hästskjutslegan* från samtliga skjutsanstalter utgör 2 mark per kilometer med 25 procents förhöjning nattetid, efter klockan 9 om aftonen och före klockan 6 om morgonen, samt sön- och helgdagar samt 50 procents förhöjning under menförestid ävensom att väntning även får äga rum, därest icke härigenom avsevärd olägenhet för den skjutsande uppstår, varvid en ersättning av 4 mark bör erläggas för varje full halvtimme.

VI. Att resande är berättigad att inom två timmar erhålla extra automobilskjuts och inom en timme extra hästskjuts.

VII. Att *båtskjuts*, som bör verkställas med motordriven farkost, skall utgöras från *Brändö, Kumlinge, Vårdö* eller *Vargata, Bomarsunds, Granboda* eller *Svinö, Degerby, Sottunga* och *Kökars* gästgiverier samt från *Hastersboda, Norrboda, Skarpnätö* eller *Strömma, Seglinge* och *Björkö* skjutshaltpunkter, två gånger i dygnet mellan *Vårdö* eller *Vargata* och *Bomarsunds* gästgiverier samt *Skarpnätö* eller *Strömma* skjutshaltpunkt, vilken sistnämnda även är skyldig att avhämta resande från *Snäckö*, men från alla övriga skjutsanstalter en gång i dygnet.

VIII. Att *båtlegan* erlägges med 3 mark per kilometer för enkel skjuts och 4 mark för tur- och returfärd med samma resande jämte 25 procents förhöjning nattetid, efter klockan 9 om aftonen och före klockan 6 om morgonen, samt sön- och helgdagar, ävensom 50 procents förhöjning under menförestid, samt att mot enkel lega medtagas tre resande och handbagage, men att densamma ökas med en tredjedel för varje person, som därutöver medföljer. Resande, vilka färdas med samma båt, deltaga i avgiften med lika delar för gemensamt tillryggalagd sträcka. Väntning får även äga rum, därest icke härigenom avsevärd olägenhet för den skjutsande uppstår, varvid en ersättning av 5 mark bör erläggas för varje full halvtimme.

IX. Att hästskjuts- och båtlegan för menförestid tillämpas under tiden 15 november—1 maj, men om menföre tidigare än den 15 november inträffar eller råder efter den 1 maj, skall sagda omständighet lända till efter rättelse vid debitering av nämnda lega.

X. Att å varje gästgiveri i kommun, varest telefontät är anordnat, bör finnas telefon till den resande allmänhetens begagnande.

XI. Att vid varje gästgiveri skall finnas två boningsrum med ventilationsanordningar samt goda och snygga bäddar, ett låsbart lider eller skjul, ett snyggt avträde samt nödigt stallrum.

XII. Att ersättning för rum och sådana förnödenheter, vilka skola tillhandahållas resande å gästgiverierna, skall tillsvidare erläggas enligt följande taxa:

En måltid mat för en person	Fmk 10:—
¼ kilogram smör	„ 7:—
1 „ rågbröd	„ 5:—
1 st. hönsägg	„ 1: 50
1 liter potatis	„ 0: 75
Kaffe utan bröd } 1 portion å 2 koppar	„ 2:—
Kaffe med bröd }	„ 4:—
1 liter sötmjök	„ 2:—
1 st. stearinljus	„ 2:—
Nattkvarter med sängkläder:	
ett rum med en bädd	„ 12:—
„ „ „ två bäddar	„ 18:—
1 liter havre	„ 1:—
Stallrum för en häst	„ 5:—
1 kilogram hö	„ 1:—

XIII. Att till varje skjutsanstalt i landskapet skall genom landskapsnämndens försorg anskaffas en karta över Åland, å vilken nämnda skjutsanstalter äro utmärkta.

Den, som icke nöjes å detta utslag, äger däri söka ändring i Högsta Förvaltningsdomstolen medelst skriftliga besvär, vilka av besväranden själv eller hans lagligen befullmäktigade ombud skola med bifogande av utslaget och bevis om dagen, då besväranden därav erhållit del, till Högsta förvaltningsdomstolen ingivas eller till landshövdingeämbetet i landskapet Åland för att därifrån vidare befordras senast före klockan tolv (12) å den sextionde (60) dagen efter delfåendet, den dag sådant skett likväl oräknad, vid äventyr, om något härav försummas, att besvären icke upptagas till prövning, där ej inom samma tid laga förfall visas.

Förestående utslag skall tillsändas varje kommun, kronofogden i Ålands härad och landskapets länsmän.

Mariehamn, å landskapskansliet, den 3 mars 1931.

På landskapsnämndens vägnar:

Carl Björkman.

Werner V:son Becker.

N:o 10.

Ålands landstings beslut

om antagande av landskapslag om kommunalförvaltning i Mariehamn.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 20 november 1931.

Utfärdat i Mariehamn den 15 december 1931.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

Landskapslag

om kommunalförvaltning i Mariehamn.

Kap. I.

Allmänna stadganden.

§ 1.

Mariehamns stad med därunder lydande områden utgör en särskild kommun, vars medlemmar äga att, i enlighet med denna lag och inom de gränser lag i övrigt utstakar, vårda kommunens gemensamma hushållnings- och ordningsangelägenheter, såvitt desamma ej enligt gällande lagar och förordningar böra handläggas av offentlig myndighet.

§ 2.

Där samarbete mellan staden och angränsande landskommun i något ärende anses böra äga rum och kommunerna icke kunna därom enas, må på den kommun, som önskar samarbete, ankomma att med nödig utredning i ärendet och förslag till dess ordnande ingå till landskapsnämnden, som äger detsamma avgöra.

§ 3.

Medlem av Mariehamns kommun är envar:

som inom staden eller dess område har eller böra hava laga bo och hemvist; som därstädes idkar näring, rörelse eller yrke; eller som där äger gård, tomt eller jord.

§ 4.

Kommunens beslutanderätt utövas av stadsfullmäktige och, där samarbete med andra kommuner enligt § 2 äger rum, vid sammanträde med dessa kommuners ombud.

Verkställighet och förvaltning tillkomma under magistratens inseende drätselkammaren och övriga nämnder, styrelser eller personer, på sätt i denna lag eller annorstädes stadgas.

§ 5.

Vad staden samfällt tillhör, vare sig i inkomst från fastighet, i rörligt kapital, i inkomstgivande rättighet eller i medel, vilka staten eller landskapet beviljat åt staden, skall anses såsom tillgång till bestridande av stadens gemensamma utgifter och förvaltas på sätt här nedan säges, där ej för särskilt fall är annorledes förordnat.

Egendom, som till förmån för någon viss klass av befolkningen eller för särskilda ändamål till staden överlåtits, bör förvaltas och användas i enlighet med de föreskrifter, vilka härom äro gällande.

Till utgifter, för vilkas bestridande tillgångar utöver de i 1 mom. nämnda erfordras till stadens gemensamma gagn eller för särskilda dess behov, äge kommunen fastställa skatter att utgå enligt de grunder, som i denna lag stadgas.

§ 6.

Denna lag gör icke någon ändring uti de kommunala rättigheter och förpliktelser, som enligt grundlag eller privilegier med grundlagshelgd särskilt tillkomma vissa medlemmar av kommunen. Alla övriga kommunala rättighe-

ter och skyldigheter, vilka före år 1875 varit förbehållna borgerskap och gårdsägare samfällt eller vardera särskilt, förbliva fortfarande gemensamma för alla medlemmar av kommunen.

Kap. II.

Om stadsfullmäktige.

§ 7.

Antalet stadsfullmäktige i Mariehamn utgör femton.

Ersättare för fullmäktige utses till det i kommunala vallagen stadgade antal.

§ 8.

I överensstämmelse med i gällande lag stadgade grunder och sålunda, att alla valberättigade vid valet hava lika rösträtt, utses stadsfullmäktige genom omedelbara och proportionella val.

Ej må valrätt utövas genom ombud.

Om valen och huru dessa skola förättas, stadgas närmare i kommunala vallagen.

§ 9.

Stadsfullmäktige och deras ersättare väljas vid vart tredje år skeende ordinarie val för tre år. Deras uppdrag varar till utgången av det kalenderår, varunder nästföljande val av fullmäktige bör verkställas, eller, om valet icke därförinnan slutförts, intill dess så skett.

§ 10.

Rätt att välja fullmäktige tillkommer jämlikt uti gällande lag i sådant avseende stadgade grunder envar medlem av kommunen, såväl man som kvinna, som äger medborgarrätt i republiken Finland och i landskapet haft sitt laga bo och hemvist under minst fem år och vilken före valåret fyllt tjuguet år samt vid senast förrättade mantalsskrivning upptagits i stadens mantalslängd.

Valrätt tillkommer likväl icke:

1) den, som står under förmyndarskap;

2) den, som av annat skäl än medelöshet, styrkt medelst intyg av kommunalstyrelsen, uraktlåtit att gälda honom under de två närmast föregående åren påförda kommunala avgifter;

3) den, som i kommunalhem, i annan kommunalfattigvårdsinrättning eller anorledes året om åtnjuter full fattigvård;

4) den, som på grund av domstols laga kraft ägande utslag saknar medborgerligt förtroende eller är ovärdig att nyttjas i landets tjänst eller att föra annans talan; samt

5) den, som övertygas om att hava vid kommunala val köpt eller sålt röst, på flere än ett ställe avgivit sin röst eller genom våld eller hot stört valfriheten eller gjort försök därtill, ända till utgången av det tredje kalenderåret efter det, då utslaget vunnit laga kraft.

§ 11.

Valbar till fullmäktig och övriga kommunala förtroendeuppdrag, för så vitt angående dem icke är särskilt stadgat, är envar i kommunen bosatt person, som är berättigad att deltaga i val av fullmäktige.

Till revisor kan dock utses även i annan kommun bosatt medborgare i republiken Finland, såframt han därtill samtycker.

Till fullmäktig må dock ej väljas landshövdingen, lantrådet, landssekreteraren, landskamreraren, landskapssekreteraren, landskapskamreraren, ordförande och ledamot i magistraten, tjänstemän och betjante vid magistraten och polisinnrättningen eller allmän åklagare, ej heller ordförande i eller ledamot av drättselkammaren, vid stadens drättsel anställd eller annan densamma underlydande befattningshavare, som är för sin syssla redo skyldig.

Valbar till fullmäktig eller övriga kommunala förtroendeuppdrag är ej heller den, som tillhör sådan förening, organisation eller annan sammanslutning, som är verksam i syfte att våldsam omstörta Finlands stats- och samhällsskick, eller avser främjande eller understödjande medelbart eller omedelbart av sådan verksamhet eller som under förloppet av de tre närmast föregående åren verkat till förmån för sådan sammanslutning eller på annat sätt främjat en verksamhet i nämnda syfte.

§ 12.

Ej må vald fullmäktig avsäga sig uppdraget, ifall han icke uppnått sextio års ålder.

Den, som under de tre näst föregående åren varit fullmäktig eller ordförande i en för verkställighet och förvaltning av stadens angelägenheter tillsatt styrelse, är likväl berättigad att under de tre följande åren åtnjuta befrielse från uppdraget att vara fullmäktig.

Sker uppsägelse på sådan grund, träder ersättare i den valdes ställe.

Uppgives såsom stöd för avsägelse sjuklighet eller civil, militär eller eklestastisk ämbets- eller tjänstebefattning, familjeförhållanden eller något annat skäl, äge fullmäktige pröva det anmälda hindret.

Godkännes avsägelsen, träde ersättare i stället.

§ 13.

Fullmäktige erhålla för sitt uppdrag ersättning enligt fullmäktiges prövning, likväl med minst tjugu mark för sammanträde och så, att arvode för alla fullmäktige utgår med lika stort belopp. Dock må ordföranden tillerkännas högre arvode.

§ 14.

Fullmäktige välja årligen inom sig ordförande och viceordförande. Ej må den valde avsäga sig uppdraget, ifall han icke under de tre nästföregående åren innehåft samma befattning.

Om ordförande eller viceordförande dör eller i följd av bortflyttning eller annan laga orsak avgår, innan tiden för hans uppdrag är ute, utses annan person i hans ställe för den tid, som återstår. Lag samma vare, där fullmäktiges ordförande eller viceordförande utses till ordförande, viceordförande eller ledamot i drättselkammaren.

Om verkställt val av ordförande och viceordförande avgive fullmäktige till landskapsnämnden och landshövdingen skriftligt meddelande genom magistraten.

På fullmäktige ankommer att fastställa ordförandens arvode.

§ 15.

Anföras besvär över val av ordförande eller viceordförande för fullmäktige eller i anledning av vägrat godkännande av skedd avsägelse, handhave den valde likväl befattningen till dess besvären blivit slutligt avgjorda och, där nytt val utsättes, annan person blivit utsedd och omhändertager uppdraget.

§ 16.

Fullmäktiges sammanträden äro offentliga, såframt fullmäktige ej med avseende å något särskilt fall annorlunda besluta.

§ 17.

För val av ordförande och viceordförande samt bestämmande av sättet för delgivande av kallelse till sammanträde sammankomma fullmäktige å stadens rådhus första helgfria dag i januari månad klockan sex på eftermiddagen därvid den till åren äldste bland fullmäktige leder förhandlingarna.

För övrigt sammanträde fullmäktige på kallelse av ordföranden, då denne finner sådant nödigt för handläggning av ärende eller då minst en fjärdedel av fullmäktige, eller ock landskapsnämnden eller landshövdingen i ärende, vars handläggning enligt lag å honom ankommer, eller magistraten därom hos ordföranden gör framställning.

För att granska kommunalförvaltningen och kommunens räkenskaper för det löpande året väljas före utgången av januari månad enligt fullmäktiges beslut minst tre revisorer och lika många revisorsersättare.

Vid sammanträde i juni fattas beslut om godkännande av föregående års bokslut och beviljande av ansvarsfrihet samt väljas medlemmar i taxerings- och prövningsnämnderna.

Vid sammanträde i december beslutes om fastställande av kommunens utgifts- och inkomststat för det följande året samt utses personer till de kommunala befattningar, som vid årets slut bliva lediga.

Kan ärende, som i denna paragraf är nämnt, icke av fullmäktige handläggas å stadgad tid, åligger det fullmäktiges

ordförande att, så snart ske kan, utsätta dag för ärendets behandling. Därest den tid, för vilken stadens för viss tid valda befattningshavare blivit utsedda, utgår, innan val av nya befattningshavare efter dem förrättats, vare de, som äro i tur att avgå, skyldiga att kvarstå i sina befattningar, till dess valet ägt rum och vunnit laga kraft.

§ 18.

Kallelse till fullmäktiges sammanträde skall kungöras och fullmäktige delgivas på sätt, som av fullmäktige bestämmes.

Kallelsen bör innehålla uppgift om tid och rum för sammanträdet ävensom om de ärenden, som därvid komma att behandlas.

Kallelse till sammanträde, där val av stadens revisorer och revisorsersättare eller av medlemmar i stadens taxerings- och prövningsnämnder förrättas samt antalet revisorer eller medlemmar i taxeringsnämnden bestämmes eller stadens utgifts- och inkomststat för följande år fastställs eller av stadens revisorer avgiven berättelse granskas, bör utfärdas minst fjorton dagar före sammanträdet. Till fullmäktiges alla övriga sammanträden kan kallelsen utfärdas senast dagen före sammanträdet.

Om tiden för sammanträde skola magistratens och drätselkammarens ordförande skriftligen underrättas.

§ 19.

Ej må ärende av fullmäktige företagas till behandling eller beslut däri fattas, så framt ej minst tio fullmäktige äro tillstädes.

Uteblir ordförande, viceordförande eller ledamot utan giltigt hinder från utsatt sammanträde eller avlägsnar sig utan sådant skäl från pågående sammanträde, erlägge till stadens kassa i vite, ordförande och viceordförande fyratio samt ledamot tjugu mark. Bliwer sammanträde till följd av de närvarandes fåtalighet inställt eller upplöst, vare vitet för de frånvarande dubbelt.

§ 20.

Vid fullmäktiges sammanträde må ärende icke företagas till avgörande innan detsamma ägnats beredning av drätselkammaren eller i § 4 mom. 2 omfördäld nämnd, styrelse eller person eller i § 29 angivet utskott eller särskilt tillsatt beredningsutskott, förutom där brådskande omständigheter i något fall påkalla annat förfarande.

§ 21.

Magistratens och drätselkammarens ordförande eller, i fall av hinder för dessa, den av ledamöterna, som magistraten eller drätselkammaren därtill utsett, äro pliktiga att närvara vid fullmäktiges sammanträde för att tillhandagå med erforderliga upplysningar samt berättigade att delta i överläggning, men icke i beslut. Nämda personers utevaro hindrar icke ärendets behandling hos fullmäktige.

§ 22.

Sedan överläggning vid fullmäktiges sammanträde ägt rum och av ordföranden förklarats avslutad, framställe han omröstningsproposition, så avfattad, att svaret "ja" eller "nej" uttrycker fullmäktiges beslut.

Efter det propositionen blivit besvarad, give ordföranden tillkänna, huru enligt hans uppfattning beslutet utfallit, och befäste detsamma med klubbslag, därest annan omröstning ej begäres.

Äskas omröstning, må den verkställas öppet och efter namnupprop. Den åsikt, för vilken de flesta rösterna avgivits, gälle såsom fullmäktiges beslut, förutom där viss stadgad röstövertikt enligt denna lag erfordras. Falla rösterna jämnt, gälle såsom beslut den åsikt, för vilken ordföranden avgivit sin röst.

Likväl erfordras för beslutets fattande, att minst två tredjedelar av de närvarande fullmäktige biträda detsamma, då beslutet angår:

1) inköp, försäljning eller utbyte av fast egendom, utom vad byggnadstomter beträffar;

2) grundande eller upplösande av

fasta fonder, bildade av kommunens egna ordinarie eller extraordinarie inkomster, eller anvisande av medel ur slik fond;

3) beviljande av ordinarie och extraordinarie anslag, för så vitt fråga är om höjande av ordinarie eller extraordinarie anslag eller om beviljande av helt och hållet nya anslag;

4) upptagande av nya lån eller om-sättning eller förlängning av betalningstiden för upptagna lån, varvid dock likvidationsplan fastställes med enkel röstpluralitet; samt

5) borgesförbindelse.

§ 23.

Val som verkställles av fullmäktige, taxeringsnämnd eller andra kommunala styrelser, bör försiggå med tillämpning av proportionellt valsätt, såframt två eller flere personer skola utses och därest fjärdedelen av de i valet deltagande det fordrar.

Om en person skall väljas eller då majoritetsval eljest användes, betraktas den eller de som valda, vilka vid valet erhållit de flesta rösterna.

Proportionella val och, därest så fordras, även andra val förrättas med slutna sedlar. Vid lika röstetal avgör lotten.

§ 24.

Verkställigheten av fullmäktiges beslut må icke uppehållas av att beslutet icke vunnit laga kraft, med mindre ansökan om ändring därigenom bleve onyttig eller landshövdingen vid prövning av emot beslutet anförda besvär finner detsamma strida mot lag och anser skäl föreligga att förbjuda verkställigheten.

Angår fullmäktiges beslut någon person enskilt, skall detsamma honom bevisligen delgivas genom utdrag ur fullmäktiges protokoll, vartill bör fogas anvisning, huruledes besvär över beslutet anføres. Utgången av val, som enligt lag skola verkställas för utseende av kommunala styrelser och nämnder, delgives på sätt fullmäktige därom besluta.

Den, som verkställt delgivandet, bör

å protokollsutdraget anteckna dagen för tillställandet jämte sitt namn och hemvist.

Därest fullmäktiges beslut rör annan kommun, skall utdrag ur protokollet tillställas fullmäktiges i denna kommun ordförande för att vid fullmäktiges nästinfallande sammanträde föredragas. Den dag, då beslutet sålunda föredragits, anses det vara delgivet kommunen och dess medlemmar.

§ 25.

Vid fullmäktiges sammanträden föres protokollet av stadsfullmäktiges sekreterare samt vid förfall för honom av annan person, som av fullmäktige härtill utsetts.

Där protokollet icke genast justeras, må fullmäktige uppdraga åt ordföranden och minst två för gången därtill utsedda medlemmar att verkställa justeringen å dag, som av fullmäktige bestämmes.

Protokollet underskrives av ordföranden och sekreteraren samt, där justering genast ägt rum, av minst tvenne medlemmar av fullmäktige och i annat fall av justeringsmännen. Därest en eller flere av justeringsmännen vägra att underskriva protokollet, under uppgift att dss innehåll icke motsvarar förloppet vid fullmäktiges sammanträde, göre ordföranden därom anteckning i protokollet och låte med justeringen anstå till fullmäktiges nästa sammanträde. Det justerade protokollet skall å förut kungjord tid offentligen uppläsas i fullmäktiges samlingslokal eller å annat av fullmäktige utsett rum.

§ 26.

Den, som deltagit i avgörandet av ett vid fullmäktiges sammanträde handlagt ärende, äge rätt att genast anmäla reservation mot det fattade beslutet. Önskar reservant få sin reservation jämte motiv protokollet bifogad, bör densamma, skriftligen avfattad, ingivas till sekreteraren senast vid justeringstillfället.

§ 27.

Fullmäktiges beslut i avgjort ärende skall, så ock huru val av revisorer och

revisorsersättare utfallit, så snart det blivit justerat, skriftligen delgivas magistraten.

Utgående expeditioner underskrivas av ordföranden samt kontrasigneras av sekreteraren.

§ 28.

Fullmäktige hava rätt att från magistraten utfå de handlingar och erhålla de upplysningar, som de finna nödiga.

§ 29.

Fullmäktige må, där de pröva sådant nödigt, för ärendenas beredning utse särskilda utskott, vilkas medlemmar skola för sitt uppdrag erhålla ersättning, likväl med minst tjugu mark för sammanträde.

§ 30.

Ordförande vake över ordningen vid fullmäktiges sammanträden och äge att efter varning avlägsna åhörare, som förhålla sig oskickligt. Uppstår sådan oordning, som ordföranden ej kan avstyra, äge han upplösa sammanträdet.

Kap. III.

Om magistraten.

§ 31.

Stadens magistrat äger övervaka, att stadens gemensamma egendom, inkomster, förmåner och rättigheter tillbörligen omhänderhavas samt att för ändamålet tillsätta nämnder, styrelser eller personer bringa fullmäktiges beslut i verkställighet.

Finner magistraten, att av fullmäktige fattat beslut strider emot lag, gällande författningar eller föreskrifter eller att underställning eller anmälning uraktlåtits, där den bort äga rum, vare pliktig att vägra handräckning till verkställighet av dylikt beslut. I sådan händelse bör magistraten i skrivelse till fullmäktige meddela, varför verkställighet icke kunnat följa.

Vederbörande vare obetaget att över sådan vägran besvara sig i den ordning, som är föreskriven för sökande av ändring i magistratens beslut.

§ 32.

Magistraten äger rätt att hos fullmäktige framlägga förslag i ärenden, som röra stadens gemensamma angelägenheter.

§ 33.

Framställningar och utlåtanden, som från fullmäktige eller för särskilt ändamål tillsatt styrelse avgivas till statsmyndighet, skola insändas genom magistraten.

§ 34.

Om magistratens sammansättning, åligganden och göromål i dess egenskap av offentlig ämbetsmyndighet samt domstol i hushållnings- och ordningsmål ävensom angående tillsättande av övriga tjänstemän och betjante för stadens och den kommunala förvaltningens behov gälle, vad därom är särskilt stadgat.

Kap. IV.

Om drätselkammaren.

§ 35.

I staden skall finnas en drätselkammare, vilken förvaltar staden tillhöriga fastigheter ävensom dess penningväsen, uppbär dess inkomster, verkställer dess utbetalningar och ombesörjer de allmänna uppdrag för stadens räkning, vilka enligt denna lag och det för drätselkammaren utfärdade reglementet å densamma ankomma.

Förslag till reglemente skall av magistraten uppgöras och överlämnas till stadsfullmäktiges granskning och godkännande samt därefter underställas landskapsnämndens prövning och fastställelse.

§ 36.

Drätselkammaren består av en drätseldirektör såsom ordförande samt av två ledamöter.

Drätseldirektören väljes av stadsfullmäktige för obestämd tid, ledamöterna ävensom två ersättare för tre år. Av ledamöterna utse stadsfullmäktige en till viceordförande, vilken vid förfall för drätseldirektören träder i dennes ställe.

Om valbarhet stadgas i § 11 av denna lag.

Närmare föreskrifter beträffande den ordning, i vilken drätseldirektören bör utses och entledigas, skola intagas i reglementet för drätselkammaren.

§ 37.

Vald ledamot kan avsäga sig uppdraget på enahanda grunder, som gälla för rätt till avsägelse av stadsfullmäktiguppdrag.

§ 38.

Avgår ledamot eller ersättare i drätselkammaren, innan tiden för hans uppdrag utgått, väljes ofördröjligen annan för den tid, som för den avgångna återstår.

§ 39.

Drätselkammarens sammanträden äro icke offentliga, men få bevistas av magistratens och stadsfullmäktiges ordförande, vilka äro berättigade att deltaga i överläggningarna, men icke i besluten.

Kap. V.

Om stadens hushållning.

§ 40.

Drätselkammaren åligger att årligen för det nästföljande budgetåret uppgöra ett utgifts- och inkomstförslag. I det förra upptagas:

a) skulder, som antingen till hela beloppet eller endast till viss del förfalla till betalning under det nästföljande året;

b) utgifter, som enligt redan fattade beslut böra under samma år bestridas;

c) utgifter, som därutöver anses kunna för kommunens gemensamma behov påkallas under det kommande året; och

d) förslagsvis ett belopp i penningar att vid inträffade oförutsedda behov användas.

Uti inkomstförslaget upptagas:

a) det löpande årets beräknade behållning;

b) för kommunalbehov redan beviljade anslag, som under det kommande året få uppbäras;

c) inkomster, vilka på annan grund anses inom nästnämnda år komma kommunen till godo; samt

d) det belopp, som ytterligare erfordras, jämte förslag till detsamma anskaffande.

För ovannämnda ändamål åligger det ock de särskilda styrelser, som staden för vissa förvaltningsgrenar möjligen tillsatt, att å tid, som bestämmes av drätselkammaren, dit ingiva sina specialförslag över utgifter och inkomster för det nästföljande året.

§ 41.

Det sålunda uppgjorda utgifts- och inkomstförslaget överlämnas av drätselkammaren till magistraten, som äger detsamma jämte eget utlåtande insända till granskning av stadsfullmäktige vid det sammanträde i december månad, varom omförmäles i § 17 mom. 5. Vid sagda sammanträde skola alla i samband med utgifts- och inkomstförslaget stående frågor till överläggning och avgörande företagas. Härefter överlämnas förslaget med de i anledning därav vidtagna besluten till drätselkammaren, som har att däri införa de av stadsfullmäktige beslutna ändringarna och tilläggen samt upprätta behörig debiterings- och uppbördslängd.

§ 42.

Vad av stadsfullmäktige beviljats att under nästföljande år uppbäras anses för det löpande årets stadsutskylder och skall till utgörande fördelas på dem, som under sistnämnda år äro kommunens skattskyldiga medlemmar.

§ 43.

Debiterings- och uppbördslängden skall upptaga varje skattskyldig till namn, yrke och bostad, det antal skattören, som honom för inkomst åsatts, samt beloppet av honom härför påförd skatt, samt i övrigt vara inrättad i enlighet med de föreskrifter magistraten meddelar. Till nödig kontroll över uppbörden böra jämväl skilda kolumner för anteckning om inbetalningar och rester vara i längden upprägnade.

§ 44.

Befinnes någon i debiterings- och uppbördslängden upptagen, till stadsutskyld pliktig medlem av kommunen hava därifrån bortflyttat under loppet av det år, för vilket debiteringen skett, skall han icke desto mindre erlägga, vad honom påförts, men vare för samma år frikallad från slik betalning till den kommun, dit han inflyttat, såframt ej utskylden till sistnämnda kommun är sådan, att den bör utgå, vare sig han varit inom kommunen bosatt eller icke.

§ 45.

Sedan debiterings- och uppbördslängden blivit upprättad, bör den under åtta dagar finnas å rådhuset eller annat lämpligt ställe att tillgå, på det de av kommunens medlemmar, som sådant önska, må kunna av densamma taga kännedom. Härom låte magistraten tillkännagiva genom offentligt anslag och kungörelse i den ordning varom i § 99 stadgas.

§ 46.

Anmärkning emot debiterings- och uppbördslängden, bör, vid förlust av vidare rätt därtill, inom en vecka efter utgången av den i § 45 utsatta tiden anmälas hos magistraten, som har att i anledning därav meddela utslag. Den med utslaget missnöjda må däröver i vederbörlig ordning anföra besvär, men vare icke desto mindre pliktig att det honom påförda utskyldsbeloppet vid uppbördsstämman erlägga med rätt att, i fall hans besvär godkännas, få det överbetalade åter.

Är någon av laga förfall hindrad att inom ovan utsatt tid göra anmärkning emot debiterings- och uppbördslängden, vare berättigad att anmäla missnöje däremot i föreskriven ordning och sitt förfall styrka inom fjorton dagar, efter det förfallet upphört, även om uppbörden redan vore verkställd.

§ 47.

Sedan debiterings- och uppbördslängden i ovan stadgad ordning hållits för de skattskyldige tillgänglig, utsänder drätselkammaren debetsedlar och

verkställer uppbörden på tid, som befinnes lämplig.

Var, som uraktlåter att inom utsatt tid erlägga skatten, är pliktig att för varje fullt belopp av etthundra mark eller del därav av den oguldna skatten erlägga skattetillägg med en mark för varje månad eller del därav, som förflutit från det betalning bort ske till dagen för skattens erläggande; och vare därjämte skyldig, även om skatten skall å skilda terminer inbetalas, att omedelbart till stadskassan erlägga hela det resterande skattebeloppet.

Yppas felräkning eller annan uppenbar oriktighet vid taxeringsförfarandet, skola uppbördsmyndigheterna, evad den, som härav blivit lidande, häröver framställt anmärkning eller ej, vid anträffandet av felet rätta detsamma. I ty fall är även den, som härav lidit skada, berättigad att å inbetald och återburen skatt erhålla ränta efter vad i mom. 2 säges.

§ 48.

Inom tre veckor efter uppbördsstämman ingive drätselkammaren till magistraten berättelse, huru uppbörden utfallit, och bifoge därvid restlängd över oguldna utskylder, vilka magistraten åligger låta i laga ordning utaga och sist inom fyra månader efter restlängdens emottagande till drätselkammaren avlämna, jämte förteckningar såväl å medellösa personer, med behöriga utmätningsbevis, som ock å bortflyttade, med särskild uppgift om den åtgärd magistraten vidtagit till indrivande av dem påförda utskylder.

§ 49.

Drätselkammaren åligger att i enlighet med givna föreskrifter föra stadens räkenskaper och dem för varje år den 31 december avsluta. Räkenskaperna skola sedan före den 1 mars följande år överlämnas till magistraten, som äger att vid första sammanträde desamma inför protokollet revisorererna tillställa och därvid förelägga dem viss tid att berättelse om revisionen avgiva.

§ 50.

De av kommunen särskilt tillsatta styrelserna skola före den 1 februari

varje år till drätselkammaren avgiva räkning över de medel, som av dem under det nästföregående året omhänderhaft, för att ingå i den allmänna redovisningen över kommunens medel och tillika med densamma granskas.

§ 51.

Revisionsberättelsen avlämnas till magistraten, som, i händelse anmärkning emot räkenskaperna däri blivit gjord, äger infordra vederbörandes förklaring däröver så tidigt, att den må kunna jämte berättelsen framläggas till granskning hos stadsfullmäktige vid det sammanträde, som under loppet av juni månad hålles.

§ 52.

På stadsfullmäktiges beslut ankomme, huruvida framställd anmärkning må förfalla eller åtgärd i anledning därav för bevakande av kommunens rätt skall vidtagas

§ 53.

Vid varje kvartals utgång bör stadskassan inventeras av en magistratsledamot och två av stadsfullmäktige därtill utsedda personer. Dock vare magistraten ävensom fullmäktige obetaget att även däremellan, om så anses nödigt, verkställa inventering av kassan.

§ 54.

Över stadens gemensamma egendom, bestående av åker, äng, mulbete, skog, fiskevatten o. dyl. ävensom hus och gårdar med därstädes befintliga möbler, handlingar och förråd, av vad slag det vara må, skola noggranna förteckningar finnas upprättade.

I januari månad varje år eller oftare, om så anses nödigt, låte stadsfullmäktige genom därtill utsedda personer anställa inventering av den lösa egendomen, därvid anteckning göres om de förändringar, som under förloppet av det förflutna året eller efter nästföregående inventering med denna stadens tillhörighet ägt rum.

På den fasta egendomen låte stadsfullmäktige likaledes vart tredje år eller oftare, om så nödigt anses, å lämpliga tider anställa besiktning till utrö-

nannde av egendomens tillstånd och huruvida innehavaren fullgjort de villkor, som för densammas nyttjande varit föreskrivna.

Yppas vid dessa förrättningar vanvård eller förskingring, äge stadsfullmäktige att emot vederbörande utföra den talan, vartill skäl förekommer.

§ 55.

Äger staden jord eller annan lägenhet, som av staten, landskapet eller enskilda blivit till staden donerad, gälle om hushållningen därmed, vad i donationsurkunden är förordnat.

Kap. VI.

Om kommunal skattskyldighet samt om kommunala taxeringsmyndigheter.

§ 56.

Till de utgifter, som enligt § 5 mom. 3 böra för kommunens behov bestridas, är, utan avseende ä trosbekännelse eller medborgarrätt, envar,

vilken inom kommunen, vare sig han där bor eller icke, äger eller brukar jord eller innehar annan fastighet,

eller där idkar rörelse, näring eller yrke, såsom ock envar,

vilken inom kommunen har eller bör hava laga bo och hemvist, pliktig att bidra i förhållande till det antal skattören honom genom taxering påförts.

Enahanda skyldighet åligger även menighet, sammanslutning, anstalt eller stiftelse för den inkomst, de inom kommunen åtnjuta av fastghet, näring, rörelse eller annan inkomstkälla. Dock är ideell sammanslutning, anstalt eller stiftelse skattskyldig endast för inkomst av fastighet samt av näring och rörelse. Staten och landskapet äro skattskyldiga för inkomst av sådana fastigheter, vilka icke användas för allmänna ändamål, och för halva beloppet av den nettoinkomst, staten eller landskapet erhåller från industriell och annan rörelse, vilken är med privata företag jämförlig.

Dock skall skatt icke erläggas för inkomst, som staten eller landskapet

erhåller från sådana produktiva företag, vilka huvudsakligen äro i verksamhet för tillgodoseende av statsinrättningarnas eller landskapets behov.

Hustru skall särskilt beskattas för den inkomst, varöver hon enligt lag råder.

Av den skattskyldiges inkomst motsvarar ett belopp av etthundra mark ett skattöre.

Personliga tjänstbarheter, vilka i stad utgjorts efter förut lagligen antagna grunder, skola fortfarande efter samma grunder utgöras, till dess anorlunda varder förordnat.

§ 57.

Taxering skall försiggå i början av året näst efter det förrättningen avser och verkställas av en för sådant ändamål av stadsfullmäktige för ett år i sänder utsedd taxeringsnämnd, uti vilken idkare av näring eller yrke, lön- eller pensionstagare eller annan inkomst åtnjutande och fastighetsägare skola vara tillika antal företrädda. Antalet medlemmar i nämnden ävensom ersättare fastställas av stadsfullmäktige, som tillika utse ordförande och viceordförande i densamma.

På samma gång som taxeringsnämnden utses, skola stadsfullmäktige jämväl välja så många personer, som motsvara dubbla antalet av medlemmarna i stadens magistrat för att jämte dessa och ett med magistratens medlemmar lika stort antal personer, som taxeringsnämnden inom sig utvalt, utgöra den prövningsnämnd, vars åligganden i § 92 omförmälas.

Taxeringsnämnden tillhör att samvetsgrant uppskatta den inkomst, varje skattskyldig kan anses under det sistförflutna året hava njutit av fastighet i staden eller inom dess område, av sin därstädes idkade rörelse, näring eller yrke och, såframt den skattskyldige inom kommunen har eller bör hava laga bo och hemvist, av lön, pension eller annan inkomstkälla. På grund härav påföres envar skattören. Vid skiljaktighet i meningar röstas efter huvudtalet, och vare uppskattning gällande efter de flestas röster. Utfal-

la rösterna lika, gälle den mening, som länder den taxerade till förmån. Nämnden är beslutför, om minst två tredjedelar av dess medlemmar äro närvarande.

Taxeringsnämnd må för taxeringens verkställande fördela sig å avdelningar, och vare avdelning beslutför, där minst fem medlemmar äro närvarande och om beslutet ense. Yppar sig meningsskiljaktighet, hänskjutes ärendet till hela taxeringsnämndens prövning och avgörande.

Vid prövningsnämndens sammanträden föres ordet av borgmästaren eller den, som hans tjänst handhaver. Yppar sig meningsskiljaktighet, förfäres såsom i tredje momentet om taxeringsnämnden är stadgat.

För förfallolös utevaro från taxeringsnämndens och prövningsnämndens sammanträden böte ordförande och ledamot såsom i § 19 säges.

Kap .VII.

Om skyldighet att avgiva inkomstdeklaration för kommunalbeskattning.

§ 58.

Till ledning vid taxering för den kommunala beskattningen, vare, oberoende av medborgarskap, envar, som enligt § 56 är till kommunen skattskyldig, pliktig att till kommunens taxeringsnämnd avgiva uppgift eller såkallad deklaration över sin inkomst under föregående år.

§ 59.

Skyldighet att avgiva deklaration eller annan uppgift, varom i denna lag stadgas, åligger för hustru mannen, i fall icke hustrun särskilt skall beskattas, för omyndig och under förmyndarskap stående person förmyndaren, för sådan frånvarande, för vilken god man förordnats, godemannen, beträffande vad han har under sin förvaltning, för oskiftat sterbhus den, som har boet om händer, evad han är delägare eller syssloman, samt, där boet är skiftat, den som vid tiden för skiftet förvaltad boet. Avliden persons inkomst dekla-

reras av den, som enligt lag äger att låta uppteckna boet.

För bolag, andelslag, ekonomiska föreningar och stiftelser åligger deklara-tions-skyldigheten jämte därmed sam-manhängande förpliktelser vederböran-de styrelse, förvaltning eller syssloman.

Den, som för frånvaro eller annan orsak är hindrad att deklarerat, vare berättigad att hos taxeringsnämnden anmäla annan person att i sitt ställe fullgöra deklara-tionen med angivande tillika av tiden för uppdragets varak-tighet. Nämnden äger sedermera i allt, vad deklara-tionen rör, hålla sig till ombudet, men stående huvudman-nen dock själv äventyret, ifall något i avseende å uppgiftsskyldigheten av ombudet åsidosättes.

§ 60.

Deklara-tion avgives på heder och samvete. Den avfattas skriftligen medelst ifyllande av blankett, en eller flere, enligt av landskapsnämnden fastställda formulär och bör upptaga:

a) den deklara-tionspliktiges namn, yrke eller verksamhet, boningsort och adress;

b) noggrann uppgift över hans in-komst under den tid beskattningen avser;

c) uppgift, behörigen specificerad, över de avdrag från bruttoinkomster-na, som han yrkar att få räkna sig till godo vid taxeringen, samt, om avdra-get är beroende av inkomstens storlek, uppgift därom, att han icke haft i an-nan kommun skattbar inkomst eller, därest han haft sådan inkomst, huru stor denna inkomst i de olika kommu-ner-na är sammanräknad.

Har uppgiftspliktig drivit rörelse el-ler yrkesverksamhet på olika orter el-ler eljest haft inkomst inom två eller flere kommuner, skall han i deklara-tionen tillika angiva, huru enligt hans mening inkomsterna böra i avseende å taxeringen fördelas mellan de särskilda kommunerna.

§ 61.

Angående inkomst från lantbruks-fastighet eller annan inkomstkälla,

som endast uppskattningsvis kan be-stämmas, vare deklara-tionspliktig skyldig att i stället för sifferuppgifter meddela de upplysningar, som äro av nöden för beräk-nande av sådan in-komst.

§ 62.

Bolag, andelslag och övriga närings-idkare böra, såframt de enligt gällande lag äro skyldiga att föra bok, jämte deklara-tionen inlämna bestyrkt av-skrift av in- och utgående balansräk-ning samt vinst- och förlustkonto för den tid deklara-tionen omfattar även-som specifikation över verkställda av-skrifningar å fastighet, inventarier, maskiner och mera dylikt.

Bolag, andelslag och ekonomiska föreningar åligger att tillika inlämna avskrift av sin revisionsberättelse jäm-te protokollsutdrag, utvisande, vad i anledning av revisionsberättelsen vid allmänt sammanträde beslutats.

§ 63.

Skattskyldig vare pliktig att, för-utom deklara-tion, på anmaning av taxeringsnämnden meddela de uppgif-ter och kompletterande upplysningar, som nämnden finner för taxeringen er-forderliga. Möter svårighet att avgi-va dessa uppgifter skriftligen, vare deklara-tionspliktig medgivet att själv eller genom ombud göra ifrå-gavarande meddelanden muntligen, varvid de-samma böra av taxeringsnämndens ordförande på blankett införas och av den, som uppgifterna avlämnat, med namnunderskrift bestyrkas under ena-handa förpliktelser, som föreligga vid avgivande av deklara-tion.

§ 64.

På anmaning av taxeringsnämnden åligger det skattskyldig att på tid, som honom av nämnden förelägges, till ge-nomseende av nämnden förete sina af-färsböcker, inventeringslängd, kon-trakt, skuldsedlar, verifikat med flere handlingar, som kunna tjäna till led-ning vid hans taxering Granskning av handlingarna bör, såvitt möjligt,

ske i den uppgiftspliktiges bostad eller affärslokal.

Taxeringsnämnden kan ock låta edsvuren revisor granska den skattskyldiges bokföring och därur meddela nämnden för taxeringen erforderliga uppgifter. Där uppgiftspliktig det fordrar, är taxeringsnämnden skyldig att iakttaga sådant förfarande.

§ 65.

I nedannämnt avseende äro vederbörande skyldiga att på förfrågan av taxeringsmyndigheterna tillhandahålla dessa eller av dem befullmäktigad person upplysningar, nämligen:

a) statens, landskapets, kommuns eller annan menighets ämbetsverk och myndighet beträffande vid dem anställda personers avlöningsförmåner under nästföregående år; börande, då med tjänstebefattning följt fri kost, boställe, bostad eller löningsjord eller inkomst av sportler, expeditionslösen, bötes- eller beslagsandelar eller andra obestämda eller extra inkomster, sådant särskilt meddelas;

b) allmänt verk samt styrelser för inrättning eller stiftelse, där befattningshavare eller annan ägt utbetomna pension eller understöd, ävensom styrelse för inhemsk livförsäkrings- eller livränteanstalt samt syssloman för utländsk sådan anstalt, angående beloppet av pension, understöd eller livränta, som under nästföregående år tillkommit viss person;

c) förmyndarnämnd och kommunalstyrelse, angående sammanlagda beloppet av omyndigs i förmyndarräkning redovisade inkomst för visst år;

d) envar arbetsgivare i stad eller på landet, beträffande hos honom under nästföregående år tillfälligt eller fast anställd persons avlöningsförmåner under sagda tid, med iakttagande i tillämpliga delar av vad ovan under punkt a) är sagt.

Då besvär över taxeringen anförts, vare bolag, banker, bankfilial och agentur ävensom övriga inrättningar liksom ock enskilda personer förpliktade att på anhållan till prövningsnämnd eller av den utsedda personer

avlämna upplysningar och bevis för utredande av besvärarendens inkomster.

Ifrågavarande upplysningar böra på åtgärd av beskattningsmyndighet hos vederbörande avhämtas.

§ 66.

Sammanfaller de i § 62 i denna lag omförmälda uppgiftspliktigas räkenskapsår icke med kalenderåret, vare dessa skyldiga att deklarerera samt förebringa i sagda § omnämnd utredning för det räkenskapsår, som avslutats närmast före utgången av det kalenderår taxeringen avser.

§ 67.

Blanketter för deklaration skola genom kommunens försorg och på dess bekostnad avgiftsfritt tillhandahållas de deklarationspliktiga på platser inom kommunens område, vilka av taxeringsnämnden bestämmas.

§ 68.

Envar, som önskar upplysning beträffande sin deklarationsplikt eller sättet för deklarationen, have rätt att för erhållande av handledning vända sig till person, som av taxeringsnämnden därtill förordnats. Denna person vare skyldig att på begäran jämväl biträda deklarationspliktig vid deklarationens skriftliga avfattande. Ersättning härför må varken betingas eller mottagas.

§ 69.

I § 58 omnämnd deklaration ingives antingen till taxeringsnämnden eller till av denna därtill utsedda personer inom tid, som av nämnden bestämmas och som skall kommunens medlemmar till kännedom kungöras, såsom angående kommunala tillkännagivanden är föreskrivet. Sagda kungörelse bör jämväl innehålla uppgift om påföljderna av underlåten eller falskt avgiven deklaration, vem eller vilka taxeringsnämnden förordnat att lämna i § 68 omförmälda handledning, var och på vilka tider deklarationsblanketter kunna av deklarationsplik-

tige erhållas samt till vem deklARATIONEN bör inlämnas.

Deklaration och annan uppgift, som skall avgivas på grund av anmaning, inlämnas direkt till taxeringsnämnden inom tid, som i anmaningen bestämes.

Tiden för avgivande av deklARATION och annan uppgift må på den uppgiftspliktiges anhållan av taxeringsnämnden efter prövning förlängas.

Över inlämnad deklARATION VARE deklARATIONSPLIKTIG berättigad att erhålla bevis.

§ 70.

Anmaning, som i avseende å fullgörande av deklARATION eller annat åliggande enligt denna lag av taxeringsnämnden meddelas uppgiftspliktig, skall vara skriftligen avfattad och av nämndens ordförande undertecknad. Däri bör för övrigt angivas icke allenast den tid, som den uppgiftspliktige för åliggandets fullgörande förelägges, utan även det äventyr han är underkastad, såframt anmaningen ej hör-sammassas.

§ 71.

Deklaration och annan uppgift, som avgives skriftligen, må jämväl kunna på den uppgiftspliktiges eget äventyr i betalat brev med posten insändas inom föreskriven tid till taxeringsnämnden.

§ 72.

Vid inlämnande eller insändande av deklARATION eller annan uppgift VARE EJ nödigt att bilägga fullmakt eller annan handling till styrkande av att uppgiften avgives av behörig person. Dock bör utredning i nämnda avseende på anmaning förebringas, såframt taxeringsnämnden på grund av särskilda omständigheter prövar sådan vara erforderlig.

§ 73.

Utän hinder därav, att uppgift uteblivit, och med rätt att pröva, i vad mån avgiven uppgift är av den beskaffenhet, att den bör läggas till grund

för taxeringen, äger taxeringsnämnden bestämma den skattbara inkomsten.

Då vid försäljnings- eller annat avtal köpeskillingen eller annat vederlag eller tiden för dess erläggande avsevärt avviker ifrån vad på orten är sed, och det framgår, att ett dylikt avtal uppgjorts i avsikt att väsentligen nedbringa den utgående skatten, have taxeringsnämnden rätt, att, med beaktande av alla på saken inverkan- de omständigheter, enligt prövning bestämma det pris och den betalningstid, som böra läggas till grund för fastställande av den beskattning underkastade inkomsten.

Lägges avgiven uppgift icke till grund för taxeringen, bör anledningen därtill angivas i taxeringsnämndens protokoll och på begäran meddelas den skattskyldige.

§ 74.

Har i följd av uraktlåten eller oriktigt avgiven deklARATION eller annan uppgift något belopp av den skattskyldiges inkomst blivit otaxerat, må sådant inkomstbelopp ännu kunna under något av de nästpåföljande tre åren av taxeringsnämnden, därest förhållandet kommer till dess kännedom, underkastas taxering.

§ 75.

Har skattskyldig avlidit, drabbe eftertaxeringen dödsboet, som svarar blott med boets tillgångar. Är boet skiftat, må delägare icke åsättas större del av sådan taxering, än som på hans andel i boet sig belöper.

§ 76.

Deklaration och annan uppgift, som avgivits till ledning för taxeringen, må icke delgivas andra än de medlemmar i taxeringsnämnden, vilka deltagit i ärendets behandling, samt myndighet, som för prövning av besvär över taxeringen eller för annat ändamål av dem har behov. Ej heller må densamma inom taxerings- eller prövningsnämnd föredragas i vidare mån, än som för deras prövning är oundgängligen nödigt, eller i nämndens protokoll intagas utförligare, än på grund av föreskrif-

ten i § 73 mom. 3 påkallas. Nämnden äger, där sådant av vederbörande uppgiftspliktige påyrkas eller skäl därtill eljest föreligga, anförtro granskningen av uppgifterna åt tre av nämndens medlemmar, vilka det tillkommer att sedermera meddela nämnden, huruvida sagda uppgifter äro riktiga.

För övrigt åligger det envar, som på grund av tjänst eller offentligt uppdrag tager befattning med deklaration och taxering eller därvid tillkomna handlingar, att i obrottslig tystnad hålla, vad honom angående de taxerades inkomster och förmögenhetsförhållanden därigenom blivit kunnigt.

Dock må taxeringslängden ej såsom hemlig betraktas.

§ 77.

Sedan taxering blivit slutförd och prövningsnämnden fullgjort sitt uppdrag, skola avgivna deklarationer jämte till dem hörande handlingar av magistraten under lås förvaras i minst fem års tid, varefter de, såvitt desamma icke äro behöfliga i anledning av anförda besvär, anhängiggjort åtal eller för annat särskilt ändamål, enligt nämnda myndighets prövning må förstöras.

§ 78.

Avgives icke inom utsatt tid deklaration eller annan till taxeringen sig hänförande uppgift eller tillhandahållas icke taxeringsnämnden åskade handlingar eller upplysningar, allt på sätt i §§ 58, 60, 61, 62, 63, 64 och 72 säges, eller äro de meddelade uppgifterna bristfälliga, kan taxeringsnämnden, därest skattskyldig icke kan förebbringa omständigheter, som ursäktat hans försumlighet, utöver inkomstskatten påföra denne en förhöjning därav av högst tjugoprocent. Nämnden må, där sådant prövas nödigt, anmana den försumlige att inom förelagd ny tid fullgöra sin uppgiftsplikt.

Hörsammas icke heller denna anmaning, kan den skattskyldige ytterligare påföras en förhöjning av ända till trettio procent av inkomstskatten, såframt han icke förmår anförda laga skäl för sin uraktlåtenhet.

§ 79.

Den, som för att bereda sig eller annan nytta genom avgivande av falsk deklaration eller annan till ledning för taxeringen avsedd uppgift undandraget eller söker undandraga kommunen skatt, straffes, såsom i strafflagen säges.

§ 80.

Tredskas den, som enligt § 65 äger tillhandahålla taxeringsmyndigheterna åskade upplysningar, att fullgöra sin skyldighet härutinnan, vare förfallen till högst tio dagsböter, och föreläggas rätten honom, där sådant yrkas, visst äventyr att inom av rätten utsatt tid iakttaga, vad honom uti ifrågavarande avseende åligger.

§ 81.

Bryter någon emot den honom på grund av tjänstebefattning enligt § 76 åliggande tystnadsplikt, stånde ansvar såsom för tjänsteförbrytelse. Yppar annan person olovligen, vad jämlikt sagda paragraf skall hemlighållas, straffes med böter eller fängelse i högst ett år.

Ej må förseelse, som här nämnes, av allmän åklagare åtalas, om icke målsägande angivit densamma till åtal.

Kap. VIII.

Om skattbar inkomst och förfarandet vid taxering.

§ 82.

Såsom inkomst, på grund varav skatt skall erläggas, anses med sådan begränsning, som nedan säges, skattskyldigs samtliga årsintäkter i penningar eller penningars värde.

Såsom inkomst räknas även:

- 1) vad skattskyldig för sin och sin familjs räkning tillgodogjort sig av avkastningen från näring eller av varor, som han tillverkat eller tillsaluhållit;
- 2) dividend eller utdelning, som den skattskyldige uppburit från aktiebolag;
- 3) den vinst, som affärsföretag kan uppskattas hava av sin inom kommu-

nen bedrivna rörelse, även om densamma utövas genom agentur, avdelningskontor, filial eller annat dylikt organ;

4) vinster av tillfällig natur, därunder inbegripen vinst å icke yrkesmässig avyttring av sådan fast eller lös egendom, som säljaren genom köp eller byte förvärvat, om den fasta egendomen varit i säljarens ägo under mindre än tio år och lösegendomen under mindre än fem år, dock efter avdrag av möjligen liden förlust å andra likartade överlåtelse;

5) förmån, som skattskyldig åtnjutit genom egen eller fri bostad för sig och sin familj; så ock det arbete, den skattskyldiges hemmavarande barn eller andra familjemedlemmar, hustrun undantagen, utfört till förmån för den skattskyldiges hushåll, därest de icke särskilt beskattas, dock ifråga om envar familjemedlem med beaktande av de avdrag, vilka i §§ 86 och 87 omförmälas.

§ 83.

Såsom inkomst anses icke:

1) vad som förvärvats genom gifträtt, i morgongåva eller fördel av oskiftat bo, i hemföljd eller genom gåva, arv, testamente eller fideikommiss till make eller arvinge i rätt upp- eller nedstigande led; dock räknas såsom inkomst sådant understöd i penningar eller varor, som på grund av åtagande eller annan förpliktelse å bestämda tider erlägges;

2) skadeersättning, däri inbegripen, vad som erhållits på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring;

3) på grund av liv- eller kapitalförsäkring utfallet kapital; samt

4) stipendium eller reseunderstöd, som utgivits för vetenskapliga eller konstnärliga studier eller vetenskapliga undersökningar, ej heller riksdagsmanna- eller landstingsmannaarvoden, ersättning för ledamotskap i landskapsnämnden, stadsfullmäktige, drättselkammaren och andra kommunala förtroendeuppdrag, statens och landskapets kommittéer eller vad som av staten, landskapet eller annat offent-

ligt samfund anvisats till bestridande av med tillfälligt uppdrag förenade särskilda kostnader.

§ 84.

Vid uppskattning av inkomst må avdrag ske för alla kostnader för inkomstens förvärvande och bibehållande, dock icke för skattskyldigs eller hans familjs levnadskostnader, ej heller för ränta å hans i egen fastighet eller näring nedlagda egna kapital eller för vad den skattskyldige nedlagt i nybyggnad eller för utvidgande av sin rörelse i maskiner m. m. dylikt.

Såsom omkostnader för inkomstens förvärvande anses även:

1) avlöning, kost och andra förmåner, som skattskyldig utgivit åt i hans näring använda hemmavarande barn över 15 år, dock ej till högre belopp än 500 mark för varje barn.

2) värdeminskning å byggnader, maskiner, inventarier och andra med dem jämförliga föremål, som använts i skattskyldigs näring; samt

3) kostnad för utövning av intellektuella yrken, vetenskap och konst, dock ej till högre belopp än 1,000 mark.

§ 85.

Värdeminskning å byggnader, maskiner, inventarier och andra med dem jämförliga föremål, som använts i den skattskyldiges näring, skall i det avseende § 84 mom. 2 innehåller efter rörelsens och föremålens beskaffenhet bestämmas till högst följande procenttal av föremålens värde, vilka fastställas efter gängse pris:

1) å administrations- och bostadsbyggnader:	
av trä	3 %;
av sten	1 %;
2) å fabriksbyggnader och kraftstationer:	
av trä	5 %;
av sten	3 %;
3) å ekonomibyggnader:	
av trä	6 %;
av sten	3 %;

- 4) å maskiner och ångpannor, kraftöverföringsanläggningar, elektriska ledningar, vatten- och gasledningar 8 %;
- 5) å rörlig material, arbetsredskap och verktyg 10 %;
- 6) å fabriks- och kontorsinventarier 10 %;
- 7) fartyg :
 av trä 12 %;
 av järn 6 %;
- 8) automobiler i yrkesmässig trafik 20 %.

Har skattskyldig framställt utredning därom, att han på grund av särskilda orsaker borde vara berättigad till större avdrag, än vad ovan säges, må honom efter prövning beviljas sådant.

§ 86.

Skattskyldig är berättigad att från sin inkomst avdraga :

- 1) legoavgifter för inom stadens område belägen jord;
- 2) ränta å gäld;
- 3) förlust å skattskyldigs näringsverksamhet, som icke är att hänföra till kapitalförlust;

då inkomsten överstiger 6,000, men icke 7,000	7,000	8,000	9/10	av det beslutna avdraget
” ” ” ”	8,000	9,000	8/10	” ” ” ”
” ” ” ”	9,000	10,000	7/10	” ” ” ”
” ” ” ”	10,000	11,000	6/10	” ” ” ”
” ” ” ”	11,000	12,000	5/10	” ” ” ”
” ” ” ”	12,000	13,000	4/10	” ” ” ”
” ” ” ”	13,000	14,000	3/10	” ” ” ”
” ” ” ”	14,000	15,000	2/10	” ” ” ”
” ” ” ”	15,000	16,000	1/10	” ” ” ”

Från skattskyldig persons inkomst skall ytterligare avdragas, enligt vad stadsfullmäktige för varje år besluta, minst 500 och högst 1,000 mark för varje barn, med undantag likväl av det äldsta, som han på grund av sin försörjningsplikt försörjt och som vid skatteårets utgång ej fyllt 15 år. För barn, vilket självt har inkomst, må avdrag göras, blott för så vitt barnets inkomst understiger det av stadsfullmäktige utsatta beloppet. Har skattskyldig persons skattebetalningsförmåga annars genom underhåll av nära anförvanter el-

4) till staten, landskapet, kommun och församling utgående utskylder;

5) obligatorisk försäkringsavgift samt avgifter, som erlagts till arbetslöshetskassor;

6) försäkringspremier och andra avgifter, som utbetalats för hans eller hans hustrus eller barns liv-, kapital-, livränte-, olycksfalls- eller sjukförsäkring, dock sammanlagt högst 500 mark för varje försäkrad person, ävensom avgifter till pensions-, änke- och pupill-samt annan dylik kassa, i vilken det på grund av tjänst eller befattning åligger honom att vara delägare;

7) såsom underhållskostnad för fastighet i ett för allt 10 % av den beräknade avkastningen för fastigheten.

§ 87.

Överstiger skattskyldig persons inkomst efter i §§ 84, 85 och 86 nämnda avdrag icke 15,000 mark, må därifrån göras ytterligare följande avrag:

Då inkomsten icke överstiger 6,000 mark, minst ettusen eller högst tvåtusen mark, i enlighet med vad stadsfullmäktige för den varje år skeende taxeringen besluta; samt.

ler till följd av egen eller närstående persons sjukdom, olycksfall eller annan sådan orsak väsentligen nedsatts, må från inkomsten, om denna efter ovan nämnda avdrag icke överstiger 15,000 mark, avdragas högst 5,000 mark. Från avliden persons inkomst må enligt prövning avdragas högst 30,000 mark, om behållningen i boet icke överstiger sagda belopp och den avlidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka varit beroende av honom för sin försörjning.

Där hustru särskilt beskattas, må av-

draget ske endast för den makes inkomst, vilken ensamt eller huvudsakligast försörjt barnen.

§ 88.

Har skattskyldig inkomst från flere än en inkomstkälla, skall från inkomsten av varje skild fastighet, rörelse, näring eller yrke avdragas i denna lag till avdrag tillåtna kostnader, arbetslöner, jordlegoavgifter, värdeminskning, räntor, och skatter samt de sammanlagda avdragen påföras totalbeloppet av hans inkomst. Då avdrag är beroende av inkomstens storlek, skall, om den skattskyldige har inkomst i flere kommuner, såsom inkomst anses de i de skilda kommunerna erhållna slutliga inkomsternas sammanlagda belopp.

Förlust, som uppkommit genom icke yrkesmässig avyttring av egendom, får avdragas från vinst, som erhållits genom likartad försäljning.

§ 89.

Har uppskattningen av erhållna inkomster från fastighet, näring, rörelse eller yrke utfallit så, att endast ringa eller ingen behållning uppstått, men dylik uppskattning med avseende å beskaffningen och omfattningen av den skattskyldiges rörelse icke anses kunna godkännas såsom grund för utgörande av kommunalskatt, tillhör det taxeringsnämnden att efter sorgfälligt övervägande av alla omständigheter, som böra tjäna till ledning vid sakens bedömande, prövningsvis bestämma det belopp, för vilket skattören skäligen skola sådan skattskyldig påföras.

§ 90.

Uppkommer bråk av skattöre, bör det belopp av inkomst, som skulle gälla för mindre än ett skattöre, från inkomsten uteslutas.

§ 91.

Skattören påföras under följande tre titlar:

- 1) inkomst av hus, tomt, och jord;
- 2) inkomst av näring och yrke; samt
- 3) löneförmåner, pension eller annan icke redan nämnd inkomst.

§ 92.

Sedan taxeringen blivit verkställd, skall den däröver upprättade längden under åtta dagars tid finnas tillgänglig i rådhuset eller å annat lämpligt ställe, för att vederbörande skattskyldiga må kunna av densamma taga kännedom; och låte taxeringsnämndens ordförande härom tillkännagiva på sätt om kommunala meddelanden är stadgat.

Var, som åt taxeringen icke nöjes, äger skriftlig anmärkning därom inom en vecka efter utgången av förenämnda åtta dagar ingiva till magistraten, som överlämnar ärendet till prövningsnämnden, vilken det tillhör att skyndsamt taga de anmärkta omständigheterna och övriga för densamma kända förhållanden uti övervägande samt avgöra, huru många skattören skola besväranden påföras. Skattskyldig, som utan laga hinder underlåter att inom stadgad tid göra anmärkning mot taxeringslängden, have därmed sin talan försuttit, för så vitt sådan omständighet icke föreligger, som i sista momentet av denna paragraf omförmåles.

Prövningsnämndens beslut skall å rådhuset eller annat lämpligt ställe hållas för vederbörande tillgängligt under åtta dagar efter den, då härom kungjorts på sätt om kommunala tillkännagivanden är stadgat, denna dag oräknad. Den, som icke nöjes åt prövningsnämndens beslut, må däröver skriftligen anföra besvär, vilka jämte det överklagade beslutet skola till landshövdingen inlämnas inom trettio dagar räknat från den, då prövningsnämndens beslut framlagts, sagda dag oräknad; och äger besväranden tillika bilägga besvärsskriften utredning om dagen, då prövningsnämndens beslut framlagts.

Över landshövdingens beslut kunna besvär anföras i högsta förvaltningsdomstolen, och skola därvid iakttagas stadganden i § 98 av denna lag.

Den, som över taxeringen anför besvär, vare dock pliktig att vid skatteuppbörden erlagga det skattebelopp, honom påförts, men är han, såframt besvären godkännas, berättigad att återfå, vad han för mycket erlagt med därå upplupen ränta, efter en procent i må-

naden, dock icke för längre tid än till den dag, då utslaget vunnit laga kraft, jämte ersättning för de kostnader, vilka han haft för sin ändringsansökan, där särskilt skäl ej förefinnes för kommunens befriande från dylik ersättningsskyldighet.

Kap. IX.

Om underställning och besvär.

§ 93.

Stadsfullmäktiges beslut skola, för att vinna gällande kraft, underställas landskapsnämndens prövning och fastställelse, då besluten angå :

1) försäljning, pantskrivning eller utbyte av sådan staden tillhörig fastighet, som genom gåva eller testamente densamma tillfallit och för visst ändamål, som avser stadens gemensamma nytta, blivit anslagen ävensom överenskommelse eller förlikning, verkande till ändring eller inskränkning uti den rätt, kommunen till sådan fastighet äger;

2) upptagande av lån, ställt på längre återbetalningstid än fem år;

3) förslag till nya eller förhöjda avgifter å den allmänna rörelsen, såsom väg-, bro-, hamn- och färjpenningar med flere sådana;

4) allmänna föreskrifter till befrämjande av sedlighet, hälsovård samt ordning och säkerhet i staden;

5) ändring av stadsplan, byggnads- och brandordning, ävensom fastställelse eller ändring i reglementen för drätselkammaren, fattigvårdsstyrelsen och brandkommissionen; samt

6) påläggande av eller förändring uti avgifter för särskilt behov, avsedda att utgå under flere än fem år.

Beslut, som bör landskapsnämndens prövning underställas, insändes genom magistraten jämte dess i ärendet avgivna yttrande. Sådant beslut skall av landskapsnämnden fastställas oförändrat eller ogillas. Vägras fastställelse, uppgive landskapsnämnden skälen därtill, och är det stadsfullmäktige obetaget att över vägrad fastställelse klaga i högsta förvaltningsdomstolen.

§ 94.

Medlem av stadskommun, som ej nöjer sig med fullmäktiges beslut uti stadens gemensamma angelägenheter, äger rätt att, där han tilltror sig kunna visa att beslutet kränker hans enskilda rätt eller att det icke tillkommit i laga ordning eller att det står i strid med allmän lag eller författning eller att stadsfullmäktige annorledes överskridit sin befogenhet, däri söka ändring genom besvär, vilka jämte det överklagade beslutet, böra till landshövdingensämbetet ingivas inom trettio dagar efter det klaganden erhöi del av beslutet, dagen, då sådant skedde, likväl oräknad; och åligger det klaganden därjämte såväl att vid besvären foga bevis om dagen, då beslutet delgavs, som ock att, inom fjorton dagar, efter det tiden för besvarens inlämnande utgått, till magistraten ingiva diariebevis däröver, att han anfört besvär.

Försummar klaganden något av vad sålunda är föreskrivet, må beslutet kunna gå i verkställighet.

Klaganden skall anses hava erhållit del av beslutet den dag, då det i överensstämmelse med stadgandena i § 25 blivit offentligen uppläst.

§ 95.

Anföras besvär däröver, att beslutet icke tillkommit i laga ordning eller att det står i strid med allmän lag eller förordning eller annorledes överskrider fullmäktiges befogenhet, må landshövdingen, om han finner skäl föreligga, förbjuda beslutets verkställighet.

Grundas besvären därpå, att klagandens enskilda rätt blivit genom beslutet kränkt, och godkännas besvären, gäller rättelsen till förmån för den som klagat, men stående beslutet för övrigt fast, om det icke finnes strida mot allmän lag eller förordning, då landshövdingen äger förordna angående upphävande av beslutet jämväl i dess helhet.

§ 96.

Den, som ej nöjes åt magistratens beslut i ärenden, som höra under denna lag, må däri söka ändring i landshövdingen.

geämbetet inom trettio dagar, räknat från den dag, då beslutet delgavs.

§ 97.

Angående besvär över borgmästarval är särskilt stadgat.

§ 98.

I landshövdingens utslag får ändring sökas i högsta förvaltningsdomstolen senast före klockan tolv å trettionde dagen efter delfäendet, dagen då sådant skedde likväl oräknad; och lände därvid till efterrättelse, vad om sådant ändringsökande i allmänhet är stadgat, dock sålunda, att besvären även må under besvärstiden till landshövdingeämbetet inlämnas för att därifrån vidare befordras.

Kap. X.

Om sättet för anslag av kommunala kungörelser samt om ansökningstid för besättande av kommunala befattningar.

§ 99.

De kommunala myndigheternas föfoganden och beslut, vilka skola lända till allmän efterrättelse eller bringas till allmän kännedom, böra under fjorton dagars tid hållas anslagna å kommunens anslagstavla samt minst en gång i korthet införas i sådan uti landskapet utkommande tidning, vari av landskapsmyndigheterna utfärdade allmänna föreskrifter eller beslut publiceras.

§ 100.

Ansökningstiden för besättande av kommunala tjänster och befattningar utgör trettio dagar, den dag dock oräknad, då kungörelse om den lediga befattningen första gången publicerades. Sådan kungörelse bör ingå minst två gånger i uti § 99 omnämnd tidning, andra gången senast fjorton dagar före ansökningstidens utgång.

Kap. XI.

Särskilda stadganden.

§ 101.

Ordförande för stadsfullmäktige samt av fullmäktige utsedda styrelser äga tillse, att protokollen med därtill hörande bilagor jämte register över dem och övriga handlingar väl förvaras och hållas vid behov tillgängliga för kommunens medlemmar, ävensom att de vid hans avträdande från befattningen överlämnas åt efterträdaren..

Medlem av kommunen, som därom anhåller, vare berättigad att utfå styrkt avskrift av sagda handlingar eller utdrag ur protokollet, fört vid nämnda myndigheters sammanträde. I besvärs mål skall expeditionen utgivas skyndsamt och åtminstone inom förra hälften av den i varje fall utsatta fataljetiden.

Å fullmäktige ankommer att bestämma, huruvida lösen för handling skall erläggas och till vilket belopp. Avgift må dock icke uppbäras för handlingar, vilka utfärdats för kommunens gemensamma behov eller till vederbörande tjänstemän eller allmänna ombud, ej heller då fullmäktiges beslut skall genom utdrag delgivas den, beslutet angår.

§ 102.

Viten för utevaror, vartill någon på grund av lag fälles av stadsfullmäktige eller de av fullmäktige utsedda nämnder, tillfalla stadens allmänna kassa och uttagas, där godvillig betalning icke följer, på sätt om kommunala utskylter stadgas.

§ 103.

Har innehavare av kommunalbefattning eller tjänst i denna sin egenskap förskingrat medel eller ådagalagt svikligt förfarande eller annan oredlighet, äga stadsfullmäktige rätt att avhålla honom från utövande av uppdraget, och skall saken ofördröjligen överlämnas till domstols behandling samt detta hos landskapsnämnden och landshövdingen anmälas.

§ 104.

Ombud för stadskommun vid sammanträde av ombud för flere kommuner utses av stadsfullmäktige, och skall ifråga om valet iakttagas, vad i kommunallagen för landskommunerna där-om är stadgat.

§ 105.

Därest stadsfullmäktiges beslut skall underställas landskapsnämnden för fastställelse, må underställningen ske, först sedan tiden för besvärns anförande till-ändagått.

§ 106.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1932. Genom densamma upphävas för landskapet Ålands vidkommande för-

ordningen angående kommunalförvaltning i stad, given den 8 december 1873, kommunallagen för städerna av den 27 november 1917 samt lagen om skyldighet att avgiva inkomstdeklaration för kommunalbeskattning, given den 9 april 1919, ävensom alla i landskapet gällande bestämmelser, genom vilka ovanuppräknade förordning och lagar ändrats.

Mariehamn den 20 juni 1931.

På landstingets vägnar :

Julius Sundblom
talman.

Johannes Eriksson
vicetalman.

Hugo Hagmark
vicetalman.

N:o 11.

Ålands landskapsnämnds beslut

angående de avgifter, vilka böra erläggas för biträde av landskapets skogsvårdstjänstemän.

Givet i Mariehamn den 24 februari 1931.

För biträde av landskapets skogsvårdstjänstemän har landskapsnämnden denna dag fastställt nedanstående avgifter att utgå till landskapsnämnden:

För varje förrättningsdag erlägges:

Vid stämpling av stockskog 150: —
 ” ” ” ved, pappersved o. props 100: —
 ” skogskultur, hjälpgallring, rensningshygge och andra
 rent skogsvårdsliga arbeten 75: —

Vid biträde av landskapets

Forst- mästare	Skogsvårds- instruktör
150: —	100: —
100: —	75: —
75: —	50: —

Mariehamn den 24 februari 1931.

På landskapsnämndens vägnar:

Carl Björkman.

Leo Björkman.

N:o 12.

Ålands landskapsnämnds kungörelse

angående fredning av almbeståndet invid Mangelbo torp underlydande Grelsbys kungsgård i Finströms socken.

Utfärdad i Mariehamn den 28 oktober 1931.

Jämlikt landskapsnämndens beslut av denna dag varder, med stöd av bestämmelserna uti landskapslagen om naturskydd inom landskapet Åland, utfärdad den 31 december 1924, härmed det å Gerlsby kungsgårds ägor invid Mangelbo torp belägna almbeståndet till en omfattning av 100 meters längd utmed gränsen emot Tärnebolstad och 20 meters bredd fredat mot ingrepp av människohand ävensom emot betesgång, vadan all åverkan å plantor och växande träd ävensom bete av tamdjur är förbjudet vid i nämnda landskapslag angivna straffpåföljd.

Mariehamn den 28 oktober 1931.

På landskapsnämndens vägnar:

Carl Björkman.

Leo Björkman.